

Toen alle regen gevallen was en alle sneeuw
gesmolten, zakte het water.

De rivier viel droog. De vogel vertrok.

De steen bleef alleen achter.

Als een toren stak hij boven het zand uit.

An illustration of a landscape with a large, dark, textured stone on the right. In the foreground, there are black silhouettes of mammoths. The background is a bright, textured sky with shades of blue and yellow. The ground is a light brown, textured surface.

Duizenden jaren bleef de steen daar staan.

En toen, zegt mijn zus, toen...

Maar ik laat haar niet uitspreken.

Af en toe viel er nog een keer regen,
maar de rivier kwam niet meer terug, zeg ik.

De wind waaide. Hij joeg het zand omhoog.

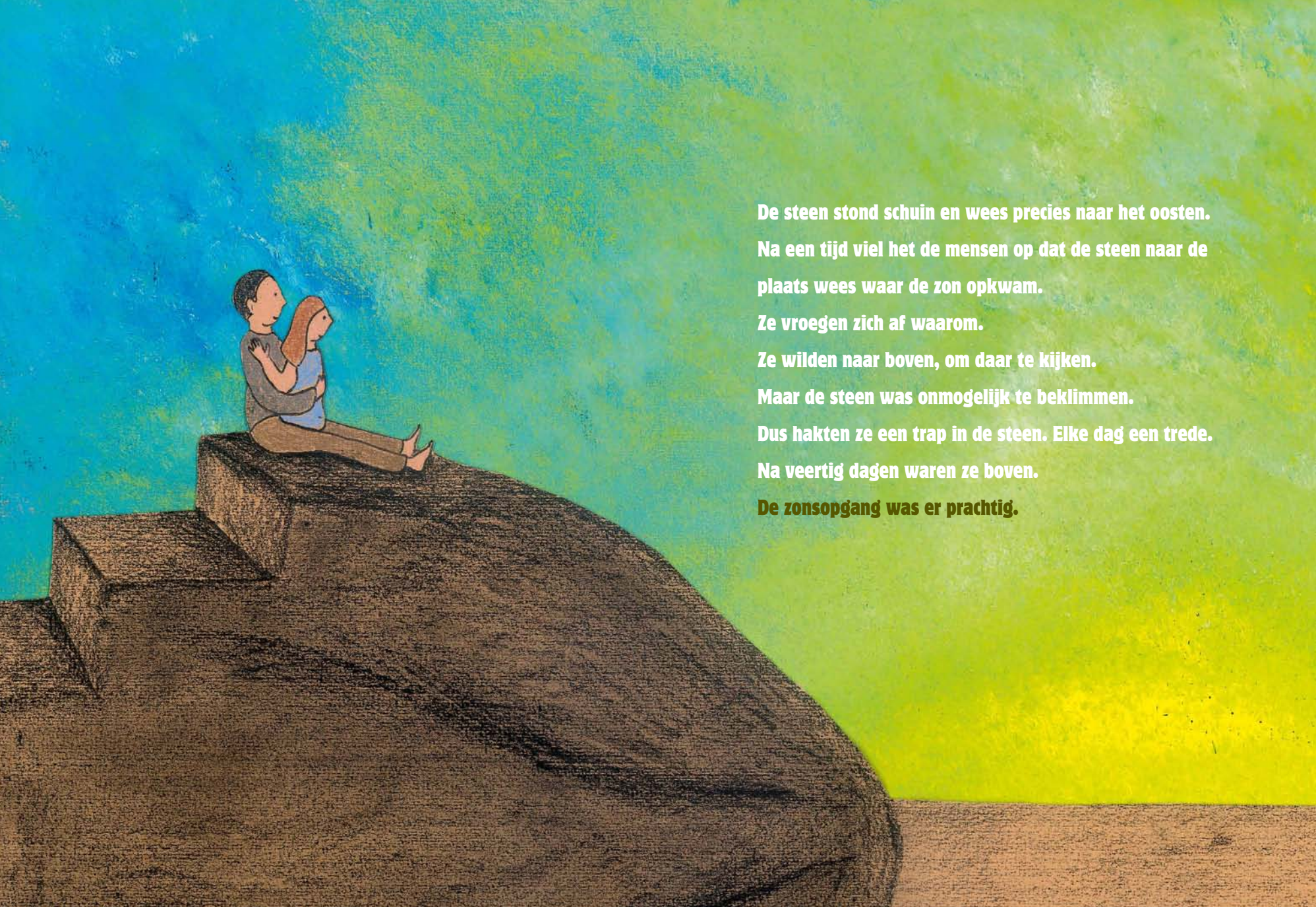
Het zand schuurde langs de steen.

De steen werd zo glad dat de mammoeten er
graag met hun ruwe pels tegenaan schurkten.

Mammoeten zijn sterk.

Elke dag zetten ze hun schouders tegen de steen.

Op een dag stond de steen scheef.

**De steen stond schuin en wees precies naar het oosten.
Na een tijd viel het de mensen op dat de steen naar de
plaats wees waar de zon opkwam.
Ze vroegen zich af waarom.
Ze wilden naar boven, om daar te kijken.
Maar de steen was onmogelijk te beklimmen.
Dus hakten ze een trap in de steen. Elke dag een trede.
Na veertig dagen waren ze boven.
De zonsopgang was er prachtig.**